

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12719/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из места ..., чији је пуномоћник Александар Петковић, адвокат из ..., против туженог ББ из места ..., чији је пуномоћник Лазар Цветковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Лесковцу Гж 1737/22 од 02.02.2023. године, у седници одржаној 15.05.2024. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Лесковцу Гж 1737/22 од 02.02.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка Вишег суда у Лесковцу Гж 1737/22 од 02.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану П 369/19 од 09.05.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због нанетих лаких телесних повреда 15.12.2016. године исплати укупно 110.000,00 динара и то за претрпљен страх 30.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 30.000,00 динара и за умањење животне активности 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 09.05.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, са вишком тужбеног захтева за исплату досуђених па до тражених износа, ближе наведених у овом ставу изреке, одбијен је захтев тужиоца. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1737/22 од 02.02.2023. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, у делу одлуке о трошковима поступка, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне

примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом се оспорава одлука о трошковима поступка. С обзиром на то да суд по окончању спора, у сваком конкретном случају, у зависности од исхода спора, на основу поднетих захтева странака одлучује о трошковима поступка, ценећи одредбе Закона о парничном поступку, то нису испуњени услови за одлучивање о дозвољености ревизије, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончава, док је ставом 6. прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Чланом 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

С обзиром да је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, није дозвољена.

Имајући у виду наведено, на основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић